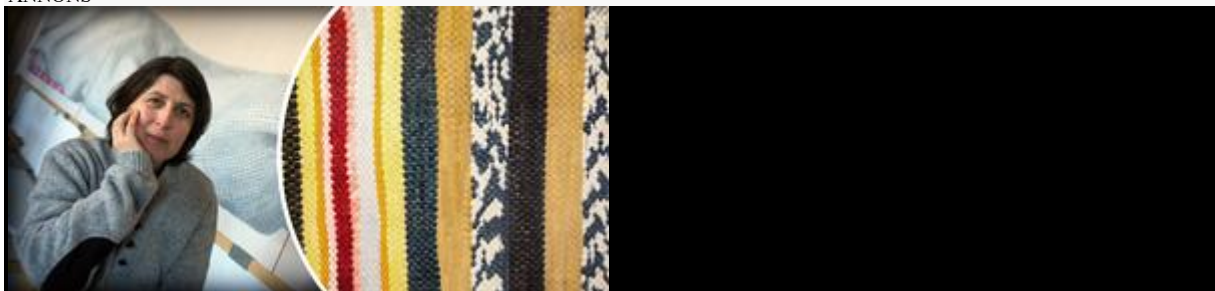

RECENSION | 12 jun 2020

BILDEXTRA: Jordkvinnor, glashus och målade mattor – konst från Nordingrå tar plats på Mannaminne

Konst i allkonstverket blir det när Mannaminne öppnat portarna för årets sommarutställningar. På konstmuseet visas tre kraftfulla samtidskonstnärer, samtliga hemmahörande i Nordingrå.

ANNONS

Anna Renström är en av de tre som ställer ut på konstmuseet.

Bild: Katarina Östholm

På håll lurar Anna Renström betraktaren fullständigt. Realismen i hennes trasmattor är kontrollerad ända in i minsta detalj; mattasornas särskilda knövlighet och textur av ljus och skugga, den styvhet som en väl vävd matta har med stuns i färg och inslag.

Ändå är det målningar hon visar – kvadratiska utsnitt av trasmatteväv eller en hel matta på långväggen. Verken är perfekt illusoriska; man får gå riktigt nära för att se hur hon, penseldrag för penseldrag och med ousinligt tålamod, skapat mattor som inte bara är mattor utan också en genklang ur det svenska folkminnets djup.

Anna Renström hemma i ateljén i Nordingrå.

Bild: Katarina Östholm

Verk av Anna Renström.

Bild: Katarina Östholm

Mångsidiga Birgitta Nenzén visar ett axplock ur sin produktion där mycket handlar om hus – glashus som målats och tapetserats invändigt med gamla korsstygnbroderier, små stenhus med ingraverad text.

Husformen har följt henne länge; broderihusen drömmer skira tankar, kanske om ett omsorgsfullt ombonat hem, kanske om det idoga arbete och den skönhet som kan dölja en bistrare sanning. För vem kan se in bakom korsstygnrosorna?

Stenhusen, å sin sida, är grå och homogena. Här finns inga tomma rum att vistas i, här finns bara stenens solida hjärta; formade som småhus skulle de lika gärna kunna vara något annat – gravstenar? – bara orden, ingraverade grått i grått, ger ledtrådar.

Birgitta Nenzén.

Bild: Susanne Holmlund

Verk av Birgitta Nenzén.

Bild: Katarina Östholm

Ett helt rum graviterar kring Dag Wallins jordkvinna som stiger upp ur golvet; en mytisk gestalt uppbyggd i lager på lager av jord som ett geologiskt tvärsnitt rakt ned i forntiden. Hennes ansikte har solens strålande öppenhet men är också inåtvänt, slutet i sin egen gåta; bröstet är runda, magen en gyllene droppe där livet alstras och nytt liv tar form, könet kringvärvat av samma röda strålar som omger ansiktet.

Och händerna, mer tassar än människohänder.

Jordgudinnans smala ögon följer besökaren runt i rummet – de är röda, utan pupill, för hon ser alla våra tankar och känner alla våra lustar. Trots att hon är gjord av trä har hon en tyngd som fixerar henne vid jorden; hundra män skulle aldrig kunna lyfta henne med ren muskelkraft, men två kvinnor skulle kunna bära henne i svävande dans.

Jord, verk av Dag Wallin.

Bild: Katarina Östholm

Dag Wallin är en av de konstnärer som visas på konstmuseet.
Bild: Katarina Östholm

Dag Wallin visar också målningar och installationer där livets, havets och naturens kretslopp står i centrum. Naturlig balans som skakas av mänsklig destruktivitet, en kraft som till sist lockar fram självaste Hades ur underjorden.

Utställningen visas till 27 september.

BILDEXTRA:

Dag Wallin. Foto: Ulf Backerholm.

Målning av Anna Renström.
Bild: Katarina Östholm

Verk av Birgitta Nenzén.
Bild: Katarina Östholm

Verk av Dag Wallin.

Bild: Katarina Östholm

Av Anna Renström.

Bild: Katarina Östholm

Av Birgitta Nenzén.

Bild: Katarina Östholm

Pål Åbergs utställning "Var är Anders Åberg" visas även i sommar.

Bild: Katarina Östholm

Mannaminne är fyllt av Anders Åbergs verk, här i Norgehuset.
Bild: Katarina Östholm